

Talepapir

Arrangement: Samrådsspørgsmål nr. B
Hvornår: 19. november 2019

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

Sags nr. 2019 - 14266
Akt-id 1032571

DET TALTE ORD GÆLDER

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorfor der er adgang til at komme i praktik for udlændinge på tålt ophold og udviste kriminelle, der opholder sig på Kærshovedgård? Mener ministeren, at det fremmer personernes hjemrejse, at de kan komme i praktikforløb (jf. artiklen ”Politikere vidste det ikke: Beboere på udrejsecenter kan komme i praktik”, Jyllands-posten.dk, den 23. september 2019)? Vil ministeren redegøre for, hvor længe denne praktikmulighed har eksisteret?

Svar

Tak for spørgsmålet.

Jeg er meget glad for den anledning, det giver, til at drøfte, hvordan vi bedst muligt fremmer, at udlændinge uden lovligt ophold i Danmark rejser ud af landet.

Jeg er meget enig med spørgeren i, at det umiddelbart fremstår påfaldende, at kriminelle udviste og udlændinge på tålt ophold har mulighed for at deltage i praktik uden for sit indkvarteringssted.

Jeg kan også godt forstå, at de lokale beboere omkring Udrejsecenter Kærshovedgård undrer sig, når de ser kriminelle udviste og udlændinge på tålt ophold gå rundt og arbejde i lokalområdet som led i en sådan praktik.

Spørgeren har bedt mig svare på tre ting: Hvorfor der er adgang til praktik for beboerne på Kærshovedgård? Om jeg mener, reglerne medvirker til at få folk til at rejse hjem? Og hvor længe ordningen har eksisteret?

Jeg vil tillade mig først at svare på hvorfor og hvor længe, og bagefter vil jeg vende mig mod, om det virker.

Reglerne om aktivering, herunder praktik, blev vedtaget i 2003 under den daværende VK-regering.

Formålet med reglerne var ifølge forarbejderne, at asylansøgere brugte ventetiden konstruktivt, mens deres asylsag var under behandling.

Enten for at skabe forudsætninger for integration ved en opholdstilladelse eller for at skabe forudsætninger for tilbagevenden til hjemlandet ved et afslag.

Så præmissen er med andre ord, at hvis asylansøgere skal klare sig selv – uanset om det er i Danmark eller i hjemlandet – så skal deres kompetencer vedligeholdes og udbygges.

Reglerne for *personer, der ikke har lovligt ophold i Danmark* – altså dem, der bl.a. er indkvarteret på Kærshovedgård – er indrettet sådan, at adgangen til at deltage i aktivering afhænger af, om man medvirker til sin hjemsendelse. Sådan har det været siden 2006.

Det betyder, at bl.a. kriminelle udviste, som har fået endeligt afslag på asyl, kan deltage i ekstern aktivering, hvis de altså medvirker til deres udrejse.

Udlændinge på tålt ophold har som bekendt ikke noget, de kan medvirke til, da de ikke kan udsendes af landet. Derfor kan de efter de nugældende regler også deltage i aktivering uden for centeret.

Der er en række øvrige forudsætninger for deltagelse i ekstern praktik. Herunder gælder det, at praktikken som udgangspunkt kun kan vare i 13 uger, og udlændingen må ikke få løn eller ydelser for praktikken.

Jeg vil ikke her gennemgå reglerne og de betingelser, der i øvrigt stilles. Det bliver for teknisk. Men jeg redegør naturligvis gerne for det, hvis der bagefter måtte være et ønske om at høre nærmere om ordningen i detaljen.

Men for nu vil jeg hellere vende mig mod det, som jeg selv synes, er det mest centrale af det, som spørgeren peger på med samrådsspørgsmålet:

Fremmer praktikordningen udlændingenes hjemrejse?

Det har vi ikke noget grundlag for at sige noget konkret om. Det vil jeg gerne være meget ærlig om. Det er som nævnt et krav, at praktikordningen kun bliver tilbudt de udlændinge, der medvirker. Og allerede af den årsag burde det jo i hvert fald være sådan, at udlændinge, der kan sendes ud, og som er på praktikordningen, rejser hjem. Men det er jo ikke det samme som at sige, at ordningen virker.

Det, som jeg i hvert fald kunne tænke mig, det virkede på, det er dels, at flere medvirker, fordi de med praktikken får en motivation til at efterkomme deres afgørelse, og udrejser. Og dels at flere udlændinge er i stand til at retablere sig i hjemlandet, så vi ikke ser dem rejse tilbage til Danmark endnu engang.

Det er den succes, jeg mener, vi skal måle os på.

Men det kan vi ikke nu, med den viden vi har.

Samtidig vil jeg også gerne sige, at jeg er meget optaget af, at ordninger som praktikordningen er noget, vi kun tilbyder til de udlændinge, der bør få et sådant tilbud.

Og når jeg kigger på den persongruppe, der er omfattet af tilbuddet i dag, herunder jo bl.a. udlændinge på tålt ophold, så vil jeg gerne ærligt sige, at jeg kan være i tvivl, om det, som situationen er i dag, er fornuftigt.

De to ting skal vi have kigget på: Hvordan får vi en praktikordning, der virker, og hvem skal tilbydes den ordning?

Jeg har allerede bedt mit ministerium om at se nærmere på, hvordan vi mest effektivt sikrer, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig i Danmark, rejser hjem.

Og efter artiklen i Jyllands-Posten, har jeg bedt om, at det her indgår dér.

Jeg vil ikke i dag foregribe, hvem der skal være omfattet af en kommende ordning, og hvad den konkret skal bestå af. Det, synes jeg, vi skal tænke mere grundigt over, og jeg synes, vi skal høre, hvad fagpersoner, der arbejder med området, kan pege på.

Men jeg vil gerne sige så meget, at det ikke er mit indtryk, at det fungerer blot at sætte udlændinge på et udrejsecenter og så ikke gøre andet, end at vente på at de rejser.

Udlændinge i udsendelsesposition skal selvsagt mærke, at der – populært sagt – for dem er skruet helt ned for velfærdsstaten Danmark. Det er det rigtige at gøre. Og det har vi gjort i mange år.

Men det er ikke det eneste, vi skal gøre i forhold til den gruppe. Jeg tror simpelthen det er for ensporet en tilgang, hvis vi skal lykkes med, at flest muligt i gruppen rent faktisk udrejser.

Vi og de skal hele tiden have fokus på, hvad der er det næste skridt frem mod det, der er målet; nemlig at de rejser ud. Helt simpelt. Hvordan tilskynder vi bedst muligt den enkelte til at udrejse? Og der kan praktik være et redskab i nogle tilfælde.

Så hvis jeg skal sammenfatte det, der er svaret på spørgsmålene, ja, så har vi en ordning, der følger af

nogle regler, som vi altså har haft i en rum tid. Om det så er den rigtige ordning, og om den virker, som den burde, det har jeg endnu ikke svaret på.

Men jeg deler i hvert fald spørgerens interesse for at se nærmere på det, og derfor ser jeg også frem til at kunne dele nogle resultater med jer. Det forventer jeg at kunne gøre i denne folketingssamling.

Tak for ordet.